

pentru salvarea intereselor noastre scolare, mă adresez către d-voastră cu cele mai ferbinte cuvinte de mulțumită pentru conlucrarea devotată, pentru încrederea deobligătoare și pentru dragostea frățescă cu care m'ați spriginit, m'ați susținut, m'ați întărit în îndeplinirea datorințelor mele de director. Uitați — vă rog — în acest solemn moment de micile miserii, de suferințe și poate nedreptățile ce vi-le voi fi făcut în restimpul acesta de 6 ani al directoratului meu, și fiți convingși, că cu voea rău nu am făcut nimănui dintre d-voastră, nici cu reacredință nu am fost către nimeni. Și dacă totuși am greșit, om sunt și *nihil humanum a me alienum puto.*

Pe cât de dureros mă atinge, dl or colegi, acest adio, venit prea fără de veste, pe atât de plăcut mă atinge fericirea revederii ce o resimt astăzi. Ridicați de soarte pe un pedestal cevași mai înălțat decât corpul colegial, din care cu mândrie fac parte, de multe ori imi doaream fericirea celor ce stau mai acioși de puterea vânturilor, de arșița soarelui și de răceala ploilor ca mine; de multe ori cu durere imi resimțeam singurătatea pe acel pedestal înălțat și nu odată visam de fericirea reîntoarcerii în stîlnul pacinic, frățesc și egalitar al colegialității neprivilegiate din sinul corpului profesional. Azi dorința veche mi-se împlinește. Vă rog, iubiiților colegi, repri-miți-mă earși în cercul d-voastră amical și colegial, în care știu, că voi fi cu mult mai fericit, decât pe pedestalul pe care-l depășesc astăzi, primiți-mă — vă rog — și fiți asigurați, că și de azi încolo ca profesor, ca și până azi ca director, nu voi părăsi steagul, sub care am luptat și luptăm cu toții, steagul pe care cu litere de aur stă scrisul:

„Școala înainte de toate!”

Revista esternă.

Din China.

Din Peking se anunță, că residenții puterilor continuă cu succes tratativele de pace. Propozițiile franceze au fost acceptate. De oare-ce stipulațiunile lor trebuie să fie aprobate din partea cabinetelor, notele definitive nu vor pute fi predate plenipotențiarilor chinezi decât peste câteva săptămâni.

În timp ce diplomații caută a afla calea păcii la masa verde, soldații străini trimiși în China continuă a alunga și a risipi cetele de Boxeri. Mai de curând o trupă franceză a avut un atac cu Boxerii, la Seclong, lângă Paoting-fu. Franzezii au pierdut un mort și 12 răniți. Boxerii au fost respinși, suferind mari pierderi.

Despre prințul Tuan și alți prinți și dignitari compromiși cu mișcarea Boxerilor circulă prin China știri romantice. O depeșă din Singanfu, afirmativ din isvor oficial, anunță, că Tuan, îmbrăcat în rassa de călugăr budhist a fugit în Mongolia și ca să scape de pedeapsă, voește a intra în tagma preoților confesiei lama. O depeșă sosită ieri la Bruxelles anunță, că Tuan și toate căpeteniile de Boxeri s'au refugiat în interiorul imperiului, unde se află în siguranță. Astfel curtea chineză a crezut că va scăpa din impasul de a pedepsi pe unii din cei mai naționaliști frunțași chinezi.

Resistența Burilor.

Englezii sînt îngrijați, că în urma rezistenței tot mai întinse a Burilor

se va atrage de nou atenția Europei asupra Transvaalului. *Botha și De Wett* vreau să înceapă o acțiune strategică și după-om e informat *Daily Express* în cercurile oficiale engleze situația din Africa-sudică e considerată de critică și se crede, că războiul va ține cel puțin încă o jumătate de an.

Lordul Roberts va pleca pe la 20 l. c. la Londra; în locul lui rămâne *Kitchener*, de șef al trupelor din Africa-sudică.

O știre sosită la Bruxelles anunță, că bătrânul *Kruger* s'a bolnăvit greu pe bordul vaporului *Gelderland*, cu care a plecat spre Europa.

Carliști.

Cam de o săptămână mișcarea aderenților lui *Don Carlos* a luat proporții mari în Spania, prefăcându-se în o formă răscălată. Guvernul e silit să iee măsuri extraordinare. În 2 l. c. a fost proclamată starea de asediu în întreaga Spania. Se vor dizolva toate cluburile carliste și se va suspenda apariția ziarelor, cari springesc pe *Don Carlos*. În foaia oficială prefectiei sînt provocări a lua cele mai severe măsuri contra Carliștilor.

Don Carlos a declarat unui corespondent al ziarului *Gazetta di Venezia*, că mișcările de acum nu sînt puse la cale de el, dovadă, de provincie Navarra, Valencia, Castilia și cele din Biscaya, unde se află foarte mulți Carliști, sînt liniștite.

Cabinetul englez.

Cabinetul englez a fost reconstruit. Ministrul *Salisbury* s'a retras dela afacerile esterne și ministrul la portofoliul de esterne a fost numit lordul *Lansdowne*, până acum fost ministru de război. La departamentul de marină e numit lordul *Selborne*, la interne e *Ritchie*, la război *Brodricke*, fost secretar de stat. Ziarele engleze sînt nemulțumite cu reconstrucția, cu deosebire cu *Lansdowne*; ele se tem, că acesta nu va pute conduce în mod impunător afacerile esterne.

Se vorbește însă, că ele vor fi conduse tot de *Salisbury*, așa că lordul *Lansdowne* va avea independență mărginită.

Conferența învățătorilor din districtul Sibiului.

Sedința II. s'a deschis la orele 3 d. a.

Di inv. *Măhăra* din Săcădate și-a cetit tema sa: »Ceva despre întrebuintarea cărților de cetire în școlile populare«.

De oare-ce în tema dlui *Măhăra* se tratează un subiect foarte important, conferența a hotărît ca lucrarea să se predece spre studiere dlui inv. D. A. *Mosora* din Seliște, care la conferența din anul viitor să o prezente cu o amănunțită referadă.

Di inv. *Mardan*, dirigentul școlii din *Gurariului* a preles apoi o temă din *higienea*, legându-o de istoriara »Căle-torul și isvorul« din cartea de cetire. Prelegerea dlui *Mardan* a fost viu discutată. Au luat parte la discuție d-nii inv.: D. A. *Mosora*, D. *Lăpădat*, *Crișan*, *Cristiu* (toți din Seliște), *Galea* (Rășinari), *Hanzu* (Cacova), *Măhăra* (Săcădate) etc.

În timpul când prelega dl *Mardan*, a sosit I. P. S. Sa Metropolitanul, care a salutat conferența prin alese și pămînturi cuvinte, îndemnând pe învățătorii la muncă intensivă. »Vin la voi, a zis Metropolitanul, cu dragostea unui părinte care nu și-a văzut de mult pe fiii lui iubii... Aș dori să înțelegeți toți greutatea vremilor, să fim cu toții conștii de

chemarea noastră. Să nu uităm niciodată că noi nu lucrăm numai pentru noi, lucrăm pentru familia cea mare, pentru națiunea noastră, pentru-ca prin biserica și școala să o punem în calea progresului. În nădejdea și așteptarea că veți desvolta dragostea și însuflețirea pentru regenerarea neamului prin școala și biserică — rog pe D-zeu să binecuvinteze lucrările voastre.»

Învățătorii au aclamat călduros pe iubitul prelat. Președintele Dr. *Bologa*, ca interpret al iubiților sei colegi asigurând pe I. P. S. Sa despre dorul de muncă și nisuița învățătorimii pentru binele și progresul școlii și națiunii române — îl roagă se primească omajul supunerii învățătorimii și îi dorește să trăească mulți ani.

I. P. S. Sa a ascultat apoi prelegerea dlui *Mardan* și observările membrilor, luând și însuși parte la discuție.

La ciaturile 5^{1/2} s'a închis ședința.

Sedința III. s'a ținut ieri, Duminică după sf. liturgie. Pe lângă membri au luat parte: arhimandritul Dr. II. *Pușcariu*, asesorii *Boiu* și *Ivan* și prot. *Papiu*. Se da cetire procesului verbal prin notarul *Mosora*. D. *Lăpădat*, ca referentul comisiei emise pentru referarea asupra temei »Esamenale publice la finea anului«, prezentat de învățătorul *Galea* — prezentă o amănunțită dare de seamă și apoi un proiect de conclud. Diferând într-o dată proiectul comisiei de proiectul prezentat de dl *Galea*, s'a încins o discuție mai lungă, la care au luat parte pe lângă autor și referent: arhimandritul *Pușcariu*, protopopul *Papiu*, Dr. *Bologa*, *Mosora*, *Hociotă*, *Bratu* și d-ra *Pop*, inv. în Seliște. Conferența s'a declarat pentru esamenale publice împreunate cu festivități școlare și aranjate după anumite norme potrivite.

Arhimandritul Dr. II. *Pușcariu*, în numele autorității bisericesti apreciază munca învățătorilor și-i felicita pentru lucrările conferenței.

În conformitate cu concludul conferenței din anul trecut, referentul D. A. *Mosora* prezentă un raport despre disertatiile ce au să se țină în conferența din anul viitor.

Comisia propune și conferența primește, ca în viitor elaboratele să fie înaintate în termen de 6 luni dela primire și transpuse persoanei ce se încredințează cu referarea asupra elaboratului.

Ca teme pentru conferența viitoare se primesc:

1. *Clasificarea elevilor*, încredințându-se cu elaborarea dl *T. Măhăra* și cu referarea asupra elaboratului dl *M. Lungu* din Rășinari.
2. *Planul orelor de învățământ pentru școlile cu unu, cu doi și mai mulți învățători*. Se încredințează cu elaborarea planului a) pentru școlile cu un învățător: *Stănese* din Gușteriță, referent D. *Căndea*; b) pentru școlile cu doi învățători: autor S. *Stoica* din Sebeșul-sup., referent N. *Păcurariu*; c) pentru școlile cu mai mulți învățători: autor corpul didactic din *Poplaca*, referent corpul didactic din *Boița*.
3. *Drepturile și datorințele învățătorilor normale în legile și ordinul școlii și dispozițiile legii de pensiuine*, să se elaboreze de *Petru Jura* din Seliște, referent G. *Păcurariu* din Tilșca.
4. *Materialul din științele naturale în școlile populare*, să se elaboreze de corpul didactic din *Gurariului* și să se refereze de corpul didactic din Seliște.

Ne mai fiind alte obiecte de pertractat, președintele Dr. *Bologa* prin o potrivită vorbire a încheiat conferența — la ciaturile 1 d. a. *Vill.*

Convocare.

În tenoarea §-lui 21 din statute prin aceasta se convoacă adunarea de toamnă a despărțământului Biei aparținător Reuniunii învățătorilor gr-cat. din archidiecea gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș pe Sămbătă, în 10 Noembrie st. n. a. c. în școala gr-cat. din Pănade, — la care pe lângă învățătorii interesați se invită toți doritorii de înaintare a învățământului popular.

Ordinea de zi.

1. Participare în corpore la serviciul divin împreună cu parastas pentru sufletele învățătorilor răposați pe teritoriul acestui despărțământ, la 7^{1/2} ore dimineața.
2. Deschiderea adunării la 10 ore a. m.
3. Apelul nominal.
4. Refnoirea comitetului cercual și încasarea taxelor.
5. Raport despre adunarea generală ținută în Blaj, la 19 Sept. a. c. și despre activitatea acestui despărțământ în anul 1899/900.
6. Raportul cassarului și al bibliotecarului.
7. Cetirea și verificarea procesului verbal precedent.
8. »Învățământul în școala populară«, disertație de D. L. *Todoran*, învățător în Căpâlna-inferioară.
9. Prelegere practică ținută de G. *Nițiu*, inv. în Pănade.
10. Aprecierea prelegerii și disertațiunii.
11. Înscrierea de membri.
12. Alegerea delegaților.
13. Alegerea comisiei verificatoare.
14. Fixarea locului pentru ținerea proximei adunări.
15. Însinuarea persoanelor cari vor diserta, și cari vor ține prelegeri practice la viitoarea adunare.
16. Eventuale propuneri, și
17. Închiderea adunării.

Sâncel, la 2 Nov. 1900.
Ioan Pănzan,
preșident.
Demetriu Lazar Todoran,
notarul desp.

Cronica zilei.

Sibiui, 5 Nov. n. 1900.

7 Noembrie: Întregirea locurilor devenite vacante prin moarte sau abdicare ale membrilor din comitetul municipal al comitatului Sibiui.

8 Noembrie: Adunarea generală a Reuniunii învățătorilor români gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, despărțământul *Ernat*, în școala rom. din Cucerdea-română.

Răscălate țărănești în România.

Ziarele din București ne aduc știrea, că și țărani din comuna *Pîrsoav*, județul *Buzău*, s'au revoltat, din cauza noulor impozite puse pe țică. A fost trimisă cavalerie la fața locului pentru liniștirea spiritelor, dar a fost atacată din partea țărănilor, cu petri și cu ciomege. Atunci a intervenit infanteria care a tras câteva focuri. Un țeran a fost omorît, altul se află în agonie și al treilea e grav rănit. Prefectul, procurorul și judele de instrucție au scăpat ca prin minune de răsunarea și mânia poporului înverșunat.

Numirea Abruului. La 28 luna trecută s'a ținut în Abru adunarea extraordinară a reprezentanței orășenești. »Közérdek« din Aiud scrie despre această adunare: »Un membru al reprezentanței a făcut propunerea că numirea oficială a orașului Abru să fie *Abrudbánya*. Advocatul Dr. *Lawrențiu Pop* a făcut contra-propunerea ca orașul să fie oficial numit și *Abru*, prețina e îndatnat poporul românesc să și numească istoricul seu oraș. Puse la vot propunerile aceste, adunarea a primit cu mare însuflețire ca numirea oficială să fie *Abrudbánya*. Cu propunerea avocatului Dr. L. *Pop*, afară de el numai preotul unitar *Mozes Mihály* a mai votat.

Am dat întocmai știrea lui »Közérdek« și abținem dela ori-ce coment și așteptăm până-când vom primi informații din cercuri românești.

Dr. *Alexandru N. Străvoiu*, harnicul tinăr și-a deschis cancelaria advocațională în Sas-Sebeș, Piața-mare nr. 15. Dorind succese tinărului avocat, îl recomandăm cu căldură onoratalui public românesc.

Expoziția de vite aranjată ieri în Mercuria de »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a succed destul de bine. Au fost espuse o multime de vite, dintre cari unele foarte frumoase. Măne vom da raport detaliat.

Preot în Veneția-sup. a fost ales ieri cu 122 voturi contra 4, dl *Mikhail Ganea*, teolog absolut și aplicat în cancelaria consistorului din Sibiui.

Gimnasiul unguresc în Abru. Ni-se scriu din Bucium următoarele: Spre completarea celor apărute în numărul 199 al »*Tribunei*« referitor la acest gimnasiu, încaț privește falnicia comună *Bucium*, și pe vestitul ei notar, servească următoarele de orientare:

În 18 l. c. a ținut și reprezentanța comunei noastre ședință și a discutat chestia gimnasiului unguresc din *Abru*, luând conclud că comuna să participe la susținerea acelu gimnasiu cu 200 coroane anual și alegend pe notarul comunal *Stefan Paul* să meargă în colindate cu deputațiunea jidano-maghiară.

Di *Arlon M. Popa*, vrednicul și bravul preot al — crângului *Bucium-gasă* a propus, că comuna să nu se amestece în afacerea acestui gimnasiu și nici să nu contribuie cu nimica pentru susținerea lui. Durere însă, că înțeleptele cuvinte ale acestui brav preot au sunat în pustiu, căci nici unul dintre reprezentanți nu s'a alăturat la propunerea aceasta. Din contră au primit propunerea dlui părinte *Nicolau Băegan*, care a propus că să contribuie comuna la susținerea acelu gimnasiu, dar a cerut totodată ca limba de propunere a gimnasiului ce se va înființa să se stabilească în înțelesul legii de naționalități dela 1868.

Referitor la falnicia *Munților-Apuseni*, fie-mi permis a obiecționa numai atăta, că falnici au fost *Munții-Apuseni* atunci când au trăit eroul lor *Aram Iancu*, și falnici au fost atunci când cele 300 de Române buciumane se luptau ca eroine cu armata lui *Hatvani*, dar falnicia aceasta a apus acum când fiii acelu mame ajută la zidirea unui atelier, în care se vor fabrica instrumentele sugrumării noastre. Vestii Buciumeni, falnicii *Munți-Apuseni* sînt azi numai frase goale, căci falnicia lor dormitează somnul vecinic pe ruinele gloriei trecute.

Referitor la persoana notarului *Stefan Paul*, observ, că d-sa e foarte avisat la sprigul domnilor, căci ei l-au pus notar cu de-a sila la noi; nu a fost

FOITA „TRIBUNEI“.

Andrieu Ivanovitch.

— Roman de sensație —

de

Iudita Gautler.

(Urmare).

XI.

Visitele erau numeroase la castel dela reîntoarcerea tinerei contese, dar ea se scusa întotdeauna și nu primia pe nimeni. Într-o zi, cu toate astea, își schimbă părerea și anunță cunoștințelor sale că salonul ei va fi deschis în toate serile ca în trecut.

O mulțime de adoratori se grăbiră să vie la aceste recepțiuni. Clelia prima mereu la buchele, declarații și ochiade. Ea le suporta cu răbdare și părea că se servește de ele cu un plan cunoscut numai de dînsa.

Într-o seară, Andrieu care își recăpătase forțele sale, putu să se coboare în salon. Când intră, o oare-care emoțiune agită pe vizitatori. Svonul sosit de Prascovia la urechea guvernatorului se răspândise repede în oraș și toți erau convingși că rănitul adus de Clelia nu putea fi de cât un foarte înalt demitar. Fața bună a necunoscutului, talia lui înaltă și privirea lui mândră sfîrșiră

prin a face să se convingă cei-ce se îndoiau. Se înșirară în drumul lui și-l salutară. Indată-ce-l văzu, Clelia alergă la dînsul și-l puse să steie în colțul salonului unde stătea ea de obicei.

Tinărul om care asista pentru prima-oraă la o asemenea serată privia cu curiositate toatelele tuturor invitaților. Ovnikoff care se afla lângă el îi spunea personagiile cele mai interesante.

— Eată, acest om cu capul și corpul rotund, e guvernatorul districtului. Femeia lui e lungă și subțire, el a iubit-o de sigur din cauza contrastului; fiul seamănă cu mama. Dacă vrei să-l vezi privește lângă paravanul japonez; el face parte din numărul aspiranților la mâna Cleliei.

— E cu puțință? — zise Andrieu surizend. — Și această femeie ce stă drept pe scaun, cine e?

— Ah? după piano? E dama de companie a Prascoviei, una din acele ființe pentru cari viețea e zădarnică, neînsemnată și incoloră, care n'au nimic, nu aspiră la nimic, nu se gândesc la nimic; ea intră și ese din viețea fără să știe de ce trăește. Ea e damă de companie; asta va să zică a sta ică și ocol, cu o broderie în mână și să spună nimic timp de mai multe ore. E ceva ca o mobilă.

— Și acela care vorbește cu Clelia? — E faimosul general W. Ferește-te de el; Clelia are multe atenții pentru dînsul și se gândește foarte serios să-l iee de bărbat.

— E deci astfel, la seniori? — zise Andrieu. — O femeie tinără și frumoasă ca o zeiță ar pute să se mărite cu un bătrân ridicol, fără să producă indignare în jurul ei?

— Da, amicul meu. Dar vezi, d-na Prascovia e infurată; se pare că Clelia calcă pe urmele ei.

— Această femeie mai are deci pretenții?

— Cred, ea nu e urită de altmîntrelea. Părul ei undulat, ochii ei negri au farmec!

— Ea are aerul aspru și fața ei n'are grație, — zise Andrieu.

— Ea știe să iee o expresie foarte dulce când vrea, dar mărturisesc că în acest moment ochii ei asvirle fulgere. Nu o prinde rochia neagră, pe când ian uită-te la Clelia.

— Da, e foarte frumoasă! — murmură Andrieu care o contempla cu o mută adoratie.

Clelia observă că Andrieu și Ovnikoff vorbeau de dînsa; și părăsind pe general veni lângă ei.

— Ah! amiciei mei, — le spuse ea cu jumătate voce, — când n'ai decât un singur gând în spirit, când inima îți e cuprinsă de un sentiment grav și adănc, cât e de greu și de dureros de a fi amabilă, de a suride, de a fi cochetă cu oameni cari îți sînt cu totul indiferenți.

— De ce faci asta? — zise Ovnikoff. — Cine te silește?

— Fiindcă cel pe care-l iubesc mă disprețuește, — zise ea aruncând spre Andrieu o privire plină de dulceață; —

sînt silită de a încerca să mă alipesc de cineva în viețea. Ah! eată Penuckin, trebuie să vă părăsesc.

— E unul din preferații d-tale, acesta? — întrebă Ovnikoff.

— Da, unul din preferații mei, — răspunse ea stringend mâna doctorului într'un chip semnificativ.

Și ea se depărta.

— Penuckin! Eată un mare senior plin de mândrie, — zise doctorul. — El nu se plictisește niciodată vorbind despre dînsul.

— Îl cunosc, — zise Andrieu cu mânie.

— L'ai auzit povestind minunile lui de vîntor? Ei, mai ales o luptă corp la corp cu un lup! Se pare că a fost învingător, căci și-a sfărmat pumnul pe craniul animalului; el poate să arete lumii și urmele rănilor pe cari le-a primit. Mie de vre-o zece-ori cel puțin mi-a povestit asta.

— Sînt sigur că se va feri de a vorbi în fața mea despre aceasta, — zise Andrieu care nu se putu oprî de a suride.

Pe un moment, guvernatorul se îndreptă spre colțul salonului unde se afla Andrieu; acest prudent funcționar ținea să salute pe misteriosul necunoscut care își ascundea adevărata sa condiție, dar era fără îndoială un înalt personaj.

Se oprî în fața tinărului om și cu amendouă mâinile pe inimă salută.

— Permite-mi de a-ți exprima bucuria... neștearsă pe care am simțit-o aflând vindecarea d-tale spre a spune astfel..

miraculoasă, — zise el. — Noi sîntem provinciali și cu toate astea am fi fost în stare să simțim marele gol pe care moartea d-tale l-ar filăsat în lume.

— Sînteți foarte bun, — zise Andrieu care se sculă și salută pe guvernator cu aer surprins.

— Oare domnul e în toate mințile? — întrebă Andrieu pe Ovnikoff, privind pe guvernator care din respect se dăduse la o parte.

— Te ia drept marele Mogol, — zise Ovnikoff punendu-și batista la gură spre a se oprî de a ride. — Ah! eată că baroneasa *Karolowna* se așează la piano. Îți place muzica?

— Oare există pe lume o ființă căreia să nu-i placă muzica? — zise tinărul om.

— Vîno, Clelia ne face semn de a ne apropia de piano.

Baroneasa cântă uvertura unei opere de Glinka, apoi Clelia fu rugată să cânte.

Ea refușă la început, apoi deodată se sculă.

— Numai pentru tine cînt, — zise ea cu voce înecată lui Andrieu trecend pe lângă dînsul.

Ea se așeză la piano și cântă o bucată a lui *Asanhevski*, un tinăr compozitor rus. Era un țipet de bucurie, care exprima într'un chip perfect beția ființei ce se simte iubită și crede lumea prea strîmță spre a-i cuprinde fericirea.

(Va urma).

ales de popor, ci de protopretorilor Inceze, de șogori, cumnați, cuscri, verișori și de nași d-sale, și zău dacă nu ar da acum dovezi că este cea mai flexibilă unealtă a lor, apoi nu știu ce s'ar alege de notăreșia d-sale și ce ar fi fost cu recursul atât de legal dat în contra algerii.

Dela »Reuniunea sodalilor români din Sibiu«. La fondul pentru acuirea unei case cu hală de vânzare pe seama »Reuniunii sodalilor români din Sibiu« au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: Anica Bratu n. Milea, Ioan Bratu, inv., Cornelia, Mariți, Victoria și Romul Bratu din Tilișca, Alexă Lung din Burju, Mihail Cărmăzan din Uleg, Damaschin Indrica din Sărbi, toți învățători pensionați; Iosif Stanca, birtaș în Gurasada; Maximilian Flores, econom din Ilia, Anghel Marian lui Nicolae din Certeșul-de-jos; Gerasim Olariu, paroh în Bacea; Ecaterina Tordășianu, Valeria Olariu născută Tordășianu, Ioanichiu Olariu, tutător orfan, Pompiliu Tordășianu, Ella Tordășianu și Eugen Tordășianu, toți din Ilia-murășană. Starea fondului 140 cor. 98 bani.

Concert filantropic. »Reuniunea pentru ajutorarea de Crăciun a copiilor săraci fără deosebire de confesiune« aranjează și în anul acesta concertul seu filantropic, în 18 Noembrie st. n. a. c., în sala cea mare dela »Gesellschaftshaus«, cu concursul muzicii militare a regimentului 2 de infanterie, precum și a mai multor Reuniuni de cântări și a doarei *Otilia Schell* și dlui *Samuel Biemel*. Programul detaliat al concertului se va publica la timpul seu în foile locale.

Nuntă românească în Gratz. Ni-se scrie din Gratz, că la cununia doarei *Eugenia Mathey* cu dl. A. de *Sostarić*, întemplată acolo la 27 luna trecută, a luat parte întreaga tinerime română universală aflătoare în Gratz, și multă lume străină. Cununia s'a săvârșit în biserica evanghelică, dar' prin preot român militar, dl *Pavel Boldea*, care a venit anume spre acest scop dela Viena la Gratz, pentru-că dorința nestrămutată a miresei și a mamei ei, d-na *Alexandrina Mathey*, era, să fie românească nunta. Părintele *Boldea* a adresat, după terminarea actului cununii o frumoasă cuvântare românească miresei, pe care a continuat-o apoi în limba germană la adresa miresei. Vorbirea dlui *Boldea* a făcut bună impresiune asupra publicului asistent, ales asupra străinilor, cari nu ne prea cunosc decât din »grăjoșitățile« răspândite în lume asupra noastră din partea gazetărilor maghiari.

Pentru iubiții răposați. În amintirea multregretatei *Alexandrina Schmid n. Cunțanu*, decedată în Berlin, doamna *Ana Florea*, învățătoare, a contribuit 4 coroane la fondul văduvelor și orfanilor meșeriașilor români din Sibiu, numit și al »iubiților răposați«, administrat de »Reuniunea sodalilor români din Sibiu«. Fondul azi numără 629 cor. 78 bani.

PARTEA LITERARĂ.

Dr. Petru Barbu.

— Răspuns la »Darea de seamă«.

Spicuire.

(Urmare).

Alegerea și aranjarea materialului.

În »Darea de seamă« eu am arătat dlui Dr. în mod cât se poate de cruțător, că, din graba, cu care a lucrat, a greșit la alegerea și aranjarea materialului. Ca dovadă 'i-am pus în vedere între altele și *călugărismul*, care, după d-sa, ar avè aparență, că a ființat și în veacul I creștinesc; apoi chestia *perse-cuțiunilor*, în care fără vre-o indicațiune pune pe *Mahomedani* în rînd cu *Iudeii* și cu *Păgânii*, făcînd pe cetitori să creadă, că mahomedanismul a existat în veacul II și III.

În răspunsul d-sale, dl Dr. Barbu mă prezintă cetitorilor »Foi diecesane« ca pe un om de reacredință, cum de altfel se încearcă a o face în mai multe rînduri prin răspunsul d-sale. D-sa, spre a-și acoperi greșeala, susține că vorbind de Mahomedani într'o notiță (a bună-seamă pe pagina pe care vorbește de Mahomedani) a spus, că Mahomed s'a născut la 570. Evident: concludia, ca trebuie să 'și-o facă cetitorul citînd acest răspuns, este că eu aș fi nebăgat în seamă notița din chestiune, anume ca s'-'i pot face o acușățiune dlui Dr. Barbu. Astfel de apucături ca ceea, pe care 'mi-o atribuie mie dl Dr. sînt necinstite, și necinstit, mișel, urmează să mă creadă cetitorii »Foi diecesane«, fiind siguri de verocitatea afirmațiunii, nu a acușățiunii dlui Dr. Barbu. Dar' notița, de care ne vorbește d-sa cu atîta

lipsă de scrupul, e scoasă din mîneca d-sale: în broșura, pe care o am înaintea mea, la locul indicat (pag. 16) nu există și nu o găsesem în întreaga broșura. Deci, concludiunea nu 'i-o fac eu, s'-'i-o facă d-sa.

Limba românească în biserică.

Dl Dr. Barbu, în Istoria biser. pag. 60, zice: »*Între Metropolitii Munteniei mai însemnat este Metropolitul Stefan (1649-1664), care sprigină de Mateiu Basarab, scoase din biserică limba slavonă și introduce pe cea românească.* Eu în »Tribuna« am susținut că nu Stefan și nu ajutor de Mateiu Basarab a scos limba slavonă din biserică, ci că pe timpul acestui Metropolit abia s'au făcut niște sficioase încercări particulare de înlocuirea limbii slavonă cu cea română. Spre a convinge pe dl Dr. 'l-am îndrumat la *Xenopol* »Istoria Românilor tom. IV. pag. 66-86«.

Spre a-și susține greșeala cu adevăr dl Dr. citează numai începutul tratatului dlui Xenopol despre introducerea limbii române în biserică, fără să vîiască a și-l ceva despre însași dezvoltarea, ce o face savantul istoric în tratatul citat. Începutul la care se referă dl Dr., din care cu toate aceste nu rezultă aceea ce crede dl Dr. Barbu, n'a fost luat în înțeles literal de autorul Istoriei Românilor, când a zis:

»Pe timpul lui Mateiu Basarab și Vasile Lupu se petrece un eveniment din cele mai însemnate pentru istoria culturală a poporului român. Se introduce în slujba bisericească limba română în locul celei slavone, întrebuintă până atunci. (Și cumcă dl Xenopol când a se introduce. a înțeles că începe a și introduce limba română în locul celei slavone, ni-o spune d-sa însuși la pag. 84 din același tom. D-sa zice:) »Așa am văzut cum încă pe timpul lui Brancoveanu (pe la sfîrșitul veacului 17) se înțalnia limba română numai în unele biserici și cum boierii priviau această introducere ca un *abus*. Apoi tot în Muntenia se zicea până la Metropolitul *Teodosie în 1688* la hirotonirea episcopilor, crezul în slavonește, și numai acest metropolit luă îndrăzneala de a desrădăcina acest obicei dela sfințirea marilor păstori bisericești, spunînd crezul în românește, care în curînd însă fu înlocuit cu greceasca. În ori-ce biserică unde numai se putea găsi un preot cunosător de carte slavonă, de îndată era preferat, chiar de închinători, cu toate-că nu o înțelegeau... un călător, care a vizitat Muntenia la 1699 «) spune că evangelia și liturgia sînt cetite în limba slavonă, pe care totuși nimenea decât preoții, nu o cunosc. Raicevici nu spune chiar că pe timpul lui Constantin Mavrocordat (jumătatea secolului XVII.) traducerele române a cărților de slujbă bisericească ar fi puțin gustate«.

Cine va citi acest citat din însași cartea dlui Xenopol se va convinge că dl Dr. n'a vrut să înțeleagă pe dl Xenopol, deoparte, ear' de altă că corecțiunea — adaos, ce o fac eu dlui Xenopol, cum binevoește a scrie, dl Dr. nu este un *non sens*, ci un *mare sens*.

Nobilii români.

Afirmării dlui Dr. că nobilii români se calvinisară *cu toții* și apoi se maghiarisară, am opus adevărul că nu toți nobilii s'au calvinisat și maghiarisat, ci ne-au mai rămas puțini, și am adăos un cuvînt pe care nu trebuia să-l adăog, »ca de sîmînță, dar' tot ne-au rămas«.

Dl Dr. nici aici nu voește să admită adevărul istoric, ci încearcă să 'mi persileze aserțiuni, zicînd: *Vor fi rămas, nu-'i vorbă, dar' vezi, lucrul naibii, eu nu sînt atît de încântat de acești nobili, încât s'-'i amintesc într'un manual de istorie bisericească, cum e al meu, cu atît mai virtos nu, căci lipsa totului de descendenți de ai lor, dovedește îndeajuns, că ei nici de sîmînță n'au fost«.*

În răspunsul dlui Dr. găsim două momente, cari ilustrează pe un scriitor de istorie pentru școale.

a) d-sa, fiindcă nu e încântat de acei puțini nobili rămași, nu-'i aminteste, ba îi calvinisează și-'i maghiarisează;

b) acei nobili n'au avut descendenți și aceasta 'l-a motivat pe dl Dr. să-'i considere, ca nefiind Români, ci calvini.

Chestiunea merită nițică discuție.

ad a). E știut că scriitorului de istorie nu-'i este permis să fie parțial, adică să fie condus de simpatii ori antipatii, să fie încântat pentru unii ori pentru unele chestii și ostil altora ori altor chestii. Contrar, el nu e scriitor

*) Deci: după pretinsa scoatere a limbii române din biserică.

de istorie, ci născocitor de istorii. Dacă nobilii, mulți-puțini. căți au fost rămași necalvinisaiți nu-'l încântă pe dl Dr. Barbu, d-sa n'avea dreptul să-'i considere și să-'i propovăduiască tinerimii ca neesistenți, ca maghiarisaiți și calvinisaiți: d-sa n'avea dreptul să spună neadevăruri istorice în manualul d-sale de istorie;

ad b). Chiar dacă n'ar fi avut descendenți, acei nobili români necalvinisaiți și nemaghiarisaiți, nu-'l îndrăpțește pe dl Dr. să susțină în o carte de școală un neadevăr, că adevăd acei nobili nici n'au existat. Dar' dl Dr. ignorează, că acei nobili au avut urmași din neam în neam și unii s'au perpetuat până în zilele noastre. Dl Dr., cred că n'are trebuință să se gîndească mult, ca să găsească nu unul ori doi, ci o ceată întreagă. Afară de cei de prin părțile bănățene și ungurene, pe cari trebuie să-'i amintesc de nobila familie *Nopcia* și, nu cumva să fie cu bănat și să-'mi aud grațiosități, cu iertăciune să-'mi fie dacă voi uităm de familia *Mihályi de Apșa*, din care un membru este astăzi Metropolit și, socotesc eu, nu mai puțin bun Român, decât dl Dr. Barbu. Cred că e de prisos să mai insist.

(Va urma).

La

Abonament lunar

pentru
Noembrie st. vechiu
invită

Administrația ziarului »TRIBUNA«.

POSTA REDACȚIUNII.

Dlul Nicol. Groza, Gavosdia. Regretăm, că nu putem trimite *gratuit* nici »Tribuna« nici »Foia Poporului« valoroasă d-voastre reuniuni de cetire. Regretăm însă și mai mult că din partea unei »corporățiuni« ni-se cer foile *gratis*. Dacă o reuniune română de cetire, compusă — presupuem, — din mai mulți membri, nu abonează foile românești, atunci cine se le aboneze? Și unde am ajunge, dacă în fiecare comună s'ar forma câte o astfel de *reuniune de cetire*, care vrea să otească *pe gratis*, și ar primi de fapt toate foile românești *gratis*? Cine le-ar mai plăti, când le poate ceti fără plată »la casină«? Oruțați-ne deci cu astfel de rugări.

Cato Maior. Nu merită domnul acela să-'i reproducem în traducere românească măgăriile. Cea-ce scrie el sînt minciuni patentate ungurești. În comitatul T., n'au fost Unguri, în vremile vechi, nici de leac măcar. Cei de acum, sînt de proveniență mai nouă, colonișai în scopul se maghiariseze. Dar' rezultatul e, că ei s' — romanisează! Și aci are dreptate cel-ce se tîngue.

MAI NOU.

† Prepositul **Stefan Moldovan**,

în momentul punerii sub presă a ziarului primim o telegramă din *Lugoj* prin care ni-se împărtășește trista veste că: *veteranul și binemeritul preposit Stefan Moldovan* a răposat.

Bibliografie.

Cartea poporului român.

Astfel trebuie să numim »*Călimdaru Poporului*«, atît de iubit de poporul nostru.

»*Călimdaru Poporului*« pe anul 1901 se estine pe 159 pag. și mai bine de două coale inserate. Ca de obicei Călimdaru are două părți principale: partea calendaristică și partea literară-economică.

Partea calendaristică.

Partea calendaristică se estine pe 37 pagini.

Cuprinsul e următorul:

Pe cele dintăiu două pagini sînt date despre anotimpuri, întunecimi, regentul anului, posturile etc. Între ele remarcăm, ca ceva nou: *zilele critice* ale anului, după vestitul *Falb*. Sînt cu totul 25 de zile critice, înșirate în ordine cronologică.

Urmează lunile anului. Ac observăm, că de mai mulți ani se puneau la fiecare lună povește economice. Crezînd, că cetitorii Călimdarului în cursul timpului își vor fi însemnat aceste povește, am dat în locul lor preziceri despre vreme și *stături și termine*.

Ca să se vadă cât de folositoare sînt aceste, dăm aci sfaturile și terminele dela două luni:

Ianuarie 1901.

Vremea.

(După călimdaru de 100 ani).
Vremea în luna Ianuarie, cu puține întrepreri, va fi friguroasă. În 30 a lunii se moaie frigel.

Sfaturi și termine.

Până în 31 Ian. trebuie înștiințate (prin notari; la orașe prin magistral) datorile întăbulate pentru scărirea dării.

Foia de mărturisire la darea de cîștig clasa III. și IV. (meseriași, neguțetori etc.) trebuie dată până în 20 Ianuarie. Foia de mărturisire despre camete și rente până în 15 Ianuarie. Înștiințarea cănilor pentru dare în decursul lunii

La începutul lunii trimite abonamente la foi.

Noembrie 1901.

Vremea

(După călimdaru de 100 ani).

Din 1-22 timp urît, cu ploieri și schimbăcios; în 23 vreme senină; în 24 vreme moale, apoi în 28 schimbăcios; în 30 timp de iarnă.

Sfaturi și termine.

În anul acesta în decursul lunii Noembrie se înștiințază chirile de casă, pentru măsura dării pe 3 ani. Până în 15 Nov. se plătește darea directă.

Se apropie iarna, în serile lungi de iarnă e bine să cetești cărți bune, ca să-'i aduni cunoștințe folositoare.

După luni vine *cronologia, domnitorii, posta și telegraful, timbrele și earăși* ca nou în »Călimdaru Poporului« un *șematism*, în care se cuprind date despre tot ce alcătuie *puterea noastră culturală*, anume: *bisericele române* (biserica gr-or și gr-cat.), *școalele* (școalele populare, de mijloc, pedagogii și teologii, școale de fete) și *reuniunile* (culturale, reuniuni de femei, de cântări, de meseriași, de binefacere, de agricultură, de negoț, tipografii, bănci și înșoșiri sătești). Fiecare din aceste sînt numite persoanele, cari stau în fruntea lor. Ca exemplu dăm aci din ele un mic capitol:

Reuniuni de meseriași.

Scopul reuniunilor de meseriași este cultivarea breslei meșeriașilor și sodalilor. Astfel de reuniuni avem în:

- Sibiu. President: Victor Tordășianu.
  - Brașov. President: Arseniu Vlaicu, profesor.
  - Sebeșul-săseșc. President: Zevedeu Murășan, prot.
  - Cluj. President: Basiliu Podocăb, director de bancă.
  - Săliște. President: Dum. Banciu, apotecar.
  - Lugoj. Societate cojocarilor.
- În întemeiere astfel de reuniuni în Turda, Făgăraș etc.

Partea calendaristică se încheie cu un articolăș despre *banii cei noi* și banii din România.

Creдем, că în chipul acesta ne-a succes a face nu numai interesant, dar' și folositoare și instructivă partea calendaristică.

Partea literară-economică

Partea a doua, literară-economică cuprinde 24 de articoli și articolași și 16 ilustrații, cu o estensiune de 7 coale, tipar mărunt. La alegerea și aranjarea materialului s'a urmărit scopul, ca cuprinsul Călimdarului să nu fie numai amuzant, ci totodată și instructiv.

Partea literară începe cu o mică bucată literară: *Tatăl nostru al Românilui*, care se sfîrșește astfel:

Și nu ne duce pe noi în ispită nepăsării față de națiune, și mîntuiește de cel rău pe tot neamul românesc!

Amin!

Articolul despre Iancu și reminiscențele date, formează câteva pagine din cele mai prețioase ale Călimdarului.

Răvașul nostru. După o poveste de P. Ispirescu, urmează **Răvașul nostru**, una din puterea de atragere a »*Călimdaru Poporului*«. În Răvașul de acum, ca și în cele anterioare, se povestesc toate întâmplările mai de frunte ale unui an trecut, mai antîiu cele românești, apoi din monarhie și din lumea mare. Aici dăm și de frumoase ilustrații, cari privesc Răvașul și cari sînt următoarele 7: Francoise Ferdinand, moștenitorul nostru de tron și soția sa prințesa Sofia (Chotek), Victor Emanuel III, noul rege al Italiei, regele și regina Sîrbiei, veduva împărăteasă a Chinei și chipul unei biserici chineze.

După Răvaș, care se estinde pe mai mult de două coale, se continuă partea literară cu poezii, anecdote, portretul și schița biogr. a arhimandritului Dr. Ilarion Pușcariu, și economie (Meseriile și negoțul la noi și Povește economice).

Partea literară se încheie cu o glumă ilustrată (»Dragoste între Jidani«), după care urmează apoi țîrgurile și inseratele.

Cum se poate vedé din această schițare, »*Călimdaru Poporului*« nu numai e bogat în material, dar' e și alcătuit astfel, ca să fie folositor în toate privințele poporului nostru. În raport cu aceasta prețul lui este foarte mic, așa că 'și-'l poate procura și omul mai lipsit. Din aceste motive »*Călimdaru Poporului*« n-are trebui să lipsească din nici o casă românească.

Sosiți în Sibiu.

La 5 Noembrie n. 1900.

Hotel »Impăratul Romanilor«: Szmercsanyi, privatier din Cuvin; Dr. Cosoreanu, medic din Căneni; baron Salis Somodren, general-major din Cluj; Iacobies, colonel din Alba-Iulia; Halacsy, locotenent din Homorod; Cornea, cand. de adv. din Făgăraș; Binder, farmacist din Cincu-mare; Geiger, notar din Hundrubechiu; Popp, preot din Ludoș; Popovici din Răveje; Mally din Cluj, căpitani; Borzea din Cluj, Răcz, Nagy, din Hațeg, Iosa din Orăștie, Mrazs din Petroșni, sublocoteninți; Dr. Străvoiu din Sebeșul-săseșc, Dr. Baumgarten din Brad, Dr. Dămian din Brașov, Dr. Ajtay din Hațeg, advocați; Theil, comerciant din Mediaș.

Hotel »Neurivrer«: Kosch, privatier din Reghinul-săseșc; Lerch, căpitin din Tîrgul-Mureșului, Ardelean, sublocotenin din Deva, Lucreția Buzura, învățătoare din Arad, Just din Budaștea, Vosseler din Manheiu, comercianți.

Hotel »Meltzer«: Ioana Bauer din Viena, Antonescu din Rimnic, Chiornița din Cuculata, Jugăneriu, Radu, din Turchoș, privatieri; Albert, Wassinka, din Sigișoara, locoteninți; F. Müller, notar din Zied; W. Müller, farmacist din Săngeorgiu, Zikeli, med. veter., cav. Tetrethell, profesor din Brașov; Schmidt, notar din Vurpăr, Rothmann, pelar din Agnita, Camborff, comerciant din Predeal.

Teatru orașeneso în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Marți, 6 Octombrie n. 1900.

Cu concursul primului tenor dl *Carol Dietrich*, dela teatrul din Viena, ca oaspe pe întreg sezonul.

DER BETTELSTUDENT.

Operetă în 3 acte, de C. Millöcker.

Începutul la 7 ore seara.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 5 Nov. n. 1900.

Hărțile-monetă române	Cump.	18.90	vînd.	19.—
Lire turcești	"	"	"	"
Imperiali (15 R ^o aur)	"	"	"	"
Ruble rusești	"	2.51	"	2.56
Galbeni	"	11.85	"	11.42
Napoleon-d'ori	"	19.21	"	19.30
100 Marco germane	"	117.50	"	117.80
Livre sterling	"	24.—	"	24.28

Bursa de Budapesta.

Din 8 Nov. n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	94.50
" " " 4%	90.20
" ung. val. cor. 6%	99.10
Împrumutul căilor ferate ung.	97.50
Bonuri rurale ung.	98.—
" croate-slavone	92.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.35
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	138.50
Renta de hărție austriacă	97.35
" de argint austriacă	96.75
" de aur austriacă	96.85
Losuri austriace din 1860	151.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1700.—
" de credit ung.	645.—
" de credit austr.	650.50
Scrișuri fondare ale institutului de credit și economi »Albina«	102.—
Galbeni împărătești	11.41
Napoleon-d'ori	19.20
Mărci 100 imp. germane	117.75
London 100 Livre sterlingi	240.80

Bursa de Viena.

Din 8 Nov. n. 1900.

Renta de aur 4%	114.50
Renta ung. v. c. 4%	90.05
Împrumutul căilor ferate ung.	98.20
Bonuri rurale ung.	89.65
" croate-slavone	92.50
Renta de hărție austriacă	97.20
" argint austriacă	97.10
" aur austriacă	114.40
Losuri austriace din 1860	151.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1692.—
" de credit ung.	654.—
" de credit austr.	652.50

Bursa de București.

Din 20 Oct. v.

5% Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	6
5% " am. 1881 88 1/4	5%	" urb. Buc. 81	5
5% " " 1892 89	5%	" " Iași 71	5
5% " " 1898 89	Banca Națion.	2160	4
4% " " 1894 75 1/4	" Agricolă	287	4
5% " " 1889 75 1/4	" României	—	4
4% " " 90.94 76	" de scont	227	4
4% " " 1898 77 1/4	Doc. Rom.	390	4
4% " " 1898 77 1/4	Nățională	395	4
Convertite rurale.	Patris	—	

„Mercur“

casă de bancă și de schimb, societate pe acții,
BUDAPESTA,
numai în dep. VI., Váci-utca nr. 37
(în casele proprii).

La prima tragere a
VII. loterie ung. de clase

ce se va ține în 15 și 16 Noiembrie

se recomandă iubii și favorabilii

NUMERI MARI

între 70.000 și 99.000, cari ne stau la dispoziție.

Losuri întregi (1/1) 12 coroane.

„ de jumătate (1/2) 6 „

„ de un pătrar (1/4) 3 „

„ de un octav (1/8) 1.50 „

[362] 5—

Avis! Expediție liberă de porto a losurilor înalte și a sumei câștigate. Comandele cu rambursă costă porto dublu, de aceea e bine să fie încunjurate. Să se comande prin asemnăție postală.

Nr. 959/900.

[370] 3—3

Publicațiune.

Ilustratarea Sa domnului vicecomite al comitatului Sibiu cu documentul de licență dat în 15 Octombrie 1900 sub nr. 17972 IV. 1900 a conces comunei Săcădate regularea Olteului pe teritoriul aflător spre comuna Porumbacul-inferior cu suma de 25.094 coroane.

Pentru asigurarea ducerii îndeplinire a aceluia operat se publică licitațiune minunată verbală și cu oferte închise în localitatea cancelariei comunale pe 21 Noiembrie 1900, la 10 ore a. m.

Doritorii de a licita își pot înainta ofertele închise cu vadiul recerut de 5% după prețul strigării până la 10 ore a. m. a zilei amintite, căci mai târziu nu se vor lua în considerare.

Doritorii de a licita la pertractarea verbală încă sunt obligați a depune vadiu de 5%.

Operațiile tehnice și condițiunile se pot privi zilnic în orele de oficiu în cancelaria comună.

Săcădate, 29 Octombrie 1900.

Primăria comună.

Simeon Grădinar, notar.

Toma Prie, primar.

Viorele,

vals pentru piano de Tib. Brediceanu, cântat cu ocazia balului soc. acad. »România-Jună« din Viena a. c.

De căpătat la librării

Ciurea-Brașov, Kraft-Sibiu, [388]13-15 Teran-Oravița.

Prețul unui exemplar 2 cor. 40 bani.

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului pe anul comun 1901.

Prețul 40 bani + 10 bani porto. Venzătorilor li-se dă rabat convenit.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani

Cartea

Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului“

Prețul 70 bani plus portul postal

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adănc simțit la literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un frântuz învățător, stupar priceput. Ea rețeață pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca prețuri pentru școlăile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Kraft.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Pentru pacienții de stomach!

Tuturor cari în urma răcelii ori a prea mării împovărări a stomachului sau prin consu-marea de mâncări greu de mistuit prea reci ori prea calde sau prin un traiu neregulat și-au contras boale de stomach, precum:

Catar de stomach, Sgârceiuri de stomach, Dureri de stomach, Mistuire sau resuflare grea,

li-se recomandă un bun mijloc de casă, ale cărui rezultate escelente de ani de-arindul sînt deja probate. Acesta este:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Acest vin este preparat din buruienile renumite și recunoșcute ca tămăduitoare preparate cu vin bun; întărește și înviorază organismul de mistuire al omului. Vinul de buruieni înlătură conturbațiile de mistuire și influențează puternic asupra noii formări de sânge sănătos.

Prin întrebuintarea regulată a vinului de buruieni boalele de stomach vor fi curate încă în formare. Să nu întârzie nime dar' a-l folosi încă de cu vreme. Simptomele boalelor sînt: dureri de cap, rigăeli, arsuri în stomach, inflamații, amețeli cu vomări; bolnavii cronici la care aceste simptome se manifestă mai puternic de multe-ori se vindecă prin o singură bețură de vin de buruieni.

Constipațiile cu urmările lor neplăcute, maladii, dureri colice, bătăi de inimă, insomnie, precum și conglomerația sîngelui în ficat. Durerile de splină și suferințele hemoroidice de multe-ori se delătură cu vinul de buruieni. Vinul de buruieni delătură mistuirea grea și depărtează prin un scaun ușor materii stricate din stomach și intestine.

Fața palidă și slabă, anemia și slăbiciunile sînt de obișcuie urmările unei mistuiri rele a formării insuficiente de sânge și a stării bolnăvicioase a ficatului. Lipsa de apetit și reata dispoziție, precum și durerile de cap și nopțile perdue (insomnie) consumă adese-ori inecul cu inecul multe persoane. Vinul de buruieni dă slăbiiți puteri de traiu un nou și proaspăt impuls. Vinul de poame mărește apetitul, ajută mistuirea și nutrirea, ușurează formarea și schimbarea materiei, înlesnește formarea sîngelui, calmează nervii excitați și creează nouă voe de viață. Nenumărate scrisori de recunoștință și mulțumită dovedesc toate aceste.

Vinul de ierburii se află de vânzare în l. 1.50 și fl. 2.— la apotecile din Sibiu, Tur-nișor, Săliște, Oca, Slimnic, Șoia-mare, Noerich, Avrig, Tălmaciu, Boița, Cisnădie, Poplaca, Gurariului, Jina, Poiana, Merourea, Călnic, Loman, Fianul-de-sus, Petrifălen, Sebeșul-săsc, Vinul-de-jos, Daia, Spring, Vingard, Ohaba, Beșineu, Mihail, Teiuș, Blaj, Pănade, Tapu, Mediaș, Blăjeș, Săn-Mărtin, Ibașfalén, Basna, Agnita, Cîncu-mare, Bo-holt, Făgăraș, Beclean, Cămpulung, Rimnic-Văleca, Cudjir, Orăștie, Deva, Hunedoara, Hațeg, Lunca, Pui, Ohaba, Ponor, Alba-Iulia etc. — precum și în toate celelalte localități mai mari și mai mici din Ardeal și Ungaria și Austria.

Apotecile din Sibiu trimit 3 și mai multe sticle de vin cu prețurile originale în toate localitățile din Austro-Ungaria.

Păziți-vă de falsificări!

Să se ceară anumit:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Vinul meu nu este o medicină secretă. Părțile lui constitutive sînt: Vin de Malaga 450,0, Spirit de vin 100,0, Glycerin 100,0, Vin roșu 240,0, Sirup de fragi 150,0, Sirup de cireșe 320,0, Coacăză, Aniş, Rădăcină »Helen«, iarba ferului americană, Rădăcina »Entianus«, »Kalmus-ă 10,0. Toate aceste se mestecă.

[558] 2—12

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teiuș legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărășnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răzătăm de mamă. Legendă populară din gîrul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărușe cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-nervay. Un exemplar 16 bani.
19. Conșoțoa. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșitor îndărășnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prieteanul meu Văntură-Toară. Din novelele californice ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaica. Din fanteziile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgârcețul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștorilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Cănușe de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roseni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dalu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan zăni. Un exemplar 24 bani.
41. Poștenii ban de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalina pscărușul. Poveste de Nicolae Tris-bițoiu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Părodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Mihail. Novellă de I. Turghenev. Tradusă din limba rusă de Elena Hedoș. Un exemplar 80 bani.
47. O căntă de aul. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare »Căntec bătrănești«. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot venzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vensare în librăria W. Kraft în Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeara a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datinele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avom despre Transilvania în limba română.

„Lăga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandele se pot face la

Librăria W. Kraft.

Ilustrații românești

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'e-'mi socot—
Cu mintea mea,

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Vederi pitorești.

Porturi românești din diferite părți.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce li-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu
impărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.